SCHEDULING STATUS: [S4]

PROPRIETARY NAME (AND DOSAGE FORM):

REYDIN (Film-coated tablets)

COMPOSITION:

Each **REYDIN** film-coated tablet contains:
Dolutegravir 50 mg (as dolutegravir sodium).
Lamivudine 300 mg.
Tenofovir disoproxil 300 mg (equivalent to tenofovir disoproxil fumarate).

Inactive ingredients: croscarmellose sodium, hydroxypropyl methyl cellulose, magnesium stearate, mannitol, microcrystalline cellulose, opadry blue (containing polyvinyl alcohol, talc, titanium dioxide, indigo carmine, glycerol esters of fatty acids, sodium lauryl sulfate, brilliant blue aluminium lake), povidone, sodium starch glycolate.

Contains mannitol 145 mg (sugar).

WARNING:

LACTIC ACIDOSIS AND SEVERE HEPATOMEGALY WITH STEATOSIS, INCLUDING FATAL CASES, HAVE BEEN REPORTED WITH THE USE OF NUCLEOSIDE ANALOGUES ALONE OR IN COMBINATION WITH OTHER ANTIRETROVIRALS (SEE "WARNINGS AND SPECIAL PRECAUTIONS"). REYDIN IS NOT INDICATED FOR TREATMENT OF CHRONIC HEPATITIS B VIRUS (HBV) INFECTION. THE SAFETY AND EFFICACY OF REYDIN HAS NOT BEEN ESTABLISHED IN PATIENTS CO-INFECTED WITH HBV AND HIV. SEVERE ACUTE EXACERBATIONS OF HEPATITIS B HAVE BEEN REPORTED IN PATIENTS WHO ARE CO-INFECTED WITH HBV AND HIV AND HAVE DISCONTINUED THE COMBINATION TABLET. HEPATIC FUNCTION SHOULD BE MONITORED CLOSELY WITH BOTH CLINICAL AND LABORATORY FOLLOW-UP FOR AT LEAST SEVERAL MONTHS IN PATIENTS WHO ARE CO-INFECTED WITH HIV AND HBV WHO STOPPED TAKING THE COMBINATION TABLET. IF APPROPRIATE, INITIATION OF ANTI-HEPATITIS B THERAPY MAY BE WARRANTED (SEE "WARNINGS AND SPECIAL PRECAUTIONS").

PHARMACOLOGICAL CLASSIFICATION:

A 20.2.8 – Antimicrobial (chemotherapeutic) medicine. Other than antibiotics. Antiviral medicine.

PHARMACOLOGICAL ACTION:

Pharmacodynamic properties:

Dolutegravir:

Dolutegravir inhibits HIV integrase by binding to the integrase active sites and blocking the strand transfer step of retroviral deoxyribonucleic acid (DNA) integration which is essential for the HIV replication cycle. *In vitro*, dolutegravir dissociates slowly from the active site of the wild type integrase-DNA complex ($t_{1/2}$ 71 hours).

Resistance in vitro:

Isolation from wild type HIV-1: Viruses highly resistant to dolutegravir have not been observed during HIV-1 passage. During wild type HIV-1 passage in the presence of dolutegravir, resistance substitutions observed were S153Y and S153F with FCs ≤ 4.1 for strain IIIB, or E92Q with FC = 3.1 and Q103E with FC = 3.2 for strain 92UG037.A2. Additional passage of wildtype subtype B, C and A/G viruses in the presence of dolutegravir selected for R263K, G118R, and S153T.

Anti-HIV activity against resistant strains: Reverse transcriptase inhibitor (RTI)- and protease inhibitor (PI)-resistant strains: Dolutegravir demonstrated equivalent activity against 2 non-nucleoside (NN)-RTI-resistant, 3 nucleoside (N)-RTI-resistant and 2 PI-resistant HIV-1 mutant clones (1 triple and 1 sextuple) compared to the wild type strain.

Integrase inhibitor-resistant HIV-1 strains: Dolutegravir showed anti-HIV activity (susceptibility) with FC < 5 against 27 of 28 integrase inhibitor-resistant mutants (single mutants: G140S/Q148H, Q148H/R/K, N155H, Y143C/R, E92Q, G148H/K/R, and N74D).

Integrase inhibitor-resistant HIV-2 strains: Site directed mutant HIV-2 viruses were constructed based on subjects infected with HIV-2 and treated with raltegravir who showed virologic failure. Overall the HIV-2 FCs observed were similar to HIV-1 FCs observed for similar pathway mutations.

Resistance in vivo:

Integrase inhibitor-naïve patients: No integrase inhibitor (INI) resistant mutations or treatment emergent resistance to the NRTI backbone therapy were isolated with dolutegravir 50 mg once-daily in treatment-naïve studies.

Effects on renal function:

The effect of dolutegravir on serum creatinine clearance (CrCl), glomerular filtration rate (GFR) using iohexol as the probe and effective renal plasma flow (ERPF) using para-aminohippuric acid (PAH) was assessed in healthy subjects (n = 24) in a study. A mean decrease of 10 – 14 % in mean creatinine clearance (CrCl) was observed with dolutegravir within the first week of treatment. Dolutegravir has no significant effect on glomerular filtration rate (GFR) or effective renal plasma flow (ERPF). In vitro studies suggest that the increases in creatinine observed in clinical studies are due to the non-pathologic inhibition of the organic cation transporter 2 (OCT2) in the proximal renal tubules, which mediates the tubular secretion of creatinine.

Lamivudine:

Lamivudine, a nucleoside reverse transcriptase inhibitor (NRTI), is a selective inhibitor of HIV-1 and HIV-2 replication *in vitro*. Lamivudine is phosphorylated by cellular enzymes to the 5'-triphosphate which has an intracellular half-life of 16 – 19 hours. Lamivudine triphosphate is a weak inhibitor of the RNA- and DNA-dependent activities of HIV reverse transcriptase; its mode of action is a chain terminator of HIV reverse transcription.

Reduced *in vitro* sensitivity to lamivudine has been reported for HIV isolates from patients who have received lamivudine therapy. Lamivudine-resistant HIV-1 mutants are cross-resistant to didanosine and zalcitabine. In some patients treated with zidovudine plus didanosine or zalcitabine, isolates resistant to multiple reverse transcriptase inhibitors, including lamivudine, have emerged.

Lamivudine does not interfere with cellular deoxynucleotide metabolism or has little effect on mammalian cell and mitochondrial DNA content.

Tenofovir:

Tenofovir disoproxil fumarate, is an acyclic nucleoside phosphonate diester analogue of adenosine monophosphate and is converted *in vivo* to tenofovir. It is a nucleoside reverse transcriptase inhibitor.

Tenofovir is phosphorylated by cellular enzymes to form tenofovir diphosphate. Tenofovir diphosphate inhibits the activity of HIV-1 reverse transcriptase by competing with the natural substrate deoxyadenosine 5'-triphosphate and, after incorporation into DNA, by chain termination. Tenofovir diphosphate is a weak inhibitor of mammalian DNA polymerases α, β, and mitochondrial DNA polymerase γ.

Medicine resistance:

HIV-1 isolates with reduced susceptibility to tenofovir have been selected *in vitro* and a K65R mutation in reverse transcriptase have been selected *in vitro* and, in some patients, treated with tenofovir in combination with certain antiretroviral medicines. In treatment-naïve patients treated with tenofovir disoproxil fumarate for 48 weeks, no isolates with reduced susceptibility to tenofovir developed.

In treatment-experienced patients, some of the tenofovir-treated patients with virologic failure through week 96 showed reduced susceptibility to tenofovir. Genotypic analysis of the resistant isolates showed a mutation in the HIV-1 reverse transcriptase gene resulting in the K65R amino acid substitution.

Cross-resistance:

Cross-resistance among certain reverse transcriptase inhibitors has been recognised. The K65R mutation can also be selected by abacavir, didanosine, or zalcitabine and results in reduced susceptibility to these medicines plus lamivudine, emtricitabine and tenofovir. Tenofovir disoproxil fumarate should be considered for patients who have received treatment with these agents and have developed emergence of HIV-1 expressing three or more thymidine analogue associated mutations (TAMs) that included either the M41L or L210W reverse transcriptase mutation showed reduced susceptibility to tenofovir disoproxil fumarate.

Antiviral activity:

The in vitro antiviral activity of tenofovir against laboratory and clinical isolates of HIV-1 has been assessed in lymphoblastoid cell lines, primary monocyte / macrophage cells and peripheral blood lymphocytes. The IC_{50} (50 % inhibitory concentration) values for tenofovir were in the range of 0.04 μM – 8.5 μM. In multiple cell types, the antiviral activity of tenofovir against HIV-2 was comparable to that observed against HIV-1.

Tenofovir disoproxil fumarate should be used in combination with other antiretroviral agents that have activity against HIV-1 associated with HIV-1 expressing three or more thymidine analogue associated mutations (TAMs) that included either the M41L or L210W reverse transcriptase mutation showed reduced susceptibility to tenofovir disoproxil fumarate.

Antiviral activity:

The in vitro antiviral activity of tenofovir against laboratory and clinical isolates of HIV-1 has been assessed in lymphoblastoid cell lines, primary monocyte / macrophage cells and peripheral blood lymphocytes. The IC_{50} (50 % inhibitory concentration) values for tenofovir were in the range of 0.04 μM – 8.5 μM. In multiple cell types, the antiviral activity of tenofovir against HIV-2 was comparable to that observed against HIV-1.

Pharmacokinetic properties:

Absorption:

Following oral administration, lamivudine is rapidly absorbed and extensively distributed. Absolute bioavailability in 12 adult subjects was 86 % (90 % CI: 82 % – 90 %). Lamivudine 150 mg twice daily or 300 mg once daily administered to HIV-1 infected adults (n = 39) with a mean (± SD) for the 150 mg tablet and 1.5 (0.5) for the 300 mg tablet and 87 % ± 16 % (

PATIËNTENLIGTINGSTUK

REYDIN (Filmbedekte tablette)

SKEDULERINGSTATUS: S4

EIENDOMSNAAM, ERVEN TE FARMASEUTISE VORM:
REYDIN bevat duloksetaat 50 mg, lamivudien 300 mg en tenofovir disoproksiel 300 mg (filmbedekte tablette).

Lees hierdie hele inligtingstuk aandagtig voordat u begin om REYDIN te neem:
- **Hou hierdie inligtingstuk, dit mag nodig wees om dit later weer te lees.**
- **Indien u verdere vrae het, vra asseblief u dokter of apteker.**
- **REYDIN is vir u persoonlik voorgeskryf en u moet dit nie aan enigiemeer gee nie. Dit mag skadelik wees vir hulle, selfs al het hulle dieselfde simptome as u.**

WAT REYDIN BEVAT:
Die aktiewe bestanddele in **REYDIN** is duloksetaat (as duloksetaat kalsium), lamivudien en tenofovir disoproksiel (gelykstaande aan tenofovir disoproksielfumaraat).
Die ander bestanddele is natriumkroskarmellose, hidroksipropiel metielselulose, magnesiumstearaat, mannitol, mikrokristalliese sellulose, opadry blou (wat polivinielalkohol, talk, titaandioksied, indigokarmyn, glietserien van vetsure, natriumlouriesulfaat en briljante blou aluminumlak bevat), povidoon, natriumstyrielglikolaat.
Bevat mannitol 145 mg (suiker).

WAARSKUWING:
GORMATIGE SUUR IN DIE MAAGINHOUD AS GEVOLG VAN MEDISYNE EN ERNSTIGE VERGIFTE, VETTIGE LEWER, INSLUITEND NOODLOTTIGE GEVALLE, IS GEMELD MET DIE GEBRUIK VAN NUKLEOSIED ANALOË (MEDISYNE WAT GEBRUIK WORD VIR DIE BEHANDELING VAN MIV) ALLEEN OF IN KOMBINASIE MET ANDER ANTIRETROVIRALE MIDDELS (SIEN "MEER SPESIALE SORG MET REYDIN"). REYDIN IS NIE AANGEDUI VIR BEHANDELING VAN CHRONIESE HEPATITIS B-VIRUS (HBV) INFEKSIE NIE. DIE VEILIGHEID EN EFFEKTIWITEIT VAN REYDIN IS NIE BEPAAL IN PASIËNTE WIE MET BEIDE HBV EN MIV GEÏNFEKTEER IS NIE. LEWERFUNKSIE MOET NOUKEURIG GEMONITOR WORD DEUR 'N GESONDHEIDSORGPROFESSIONELE PRAKTISYN VIR TEN MINSTE 'N PAAR MAANDE IN PASIËNTE WIE MET BEIDE MIV EN HBV GEÏNFEKTEER IS EN WIE OPGEHOU HET OM DIE KOMBINASIETABLET TE NEEM. INDIEN LEWERFUNKSIE MOET NOUKEURIG GEMONITOR WORD DEUR 'N GESONDHEIDSORGPROFESSIONELE PRAKTISYN VIR TEN MINSTE 'N PAAR MAANDE IN PASIËNTE WIE MET BEIDE MIV EN HBV GEÏNFEKTEER IS EN WIE OPGEHOU HET OM DIE KOMBINASIETABLET TE NEEM. INDIEN 'N GESONDHEIDSORGPROFESSIONELE PRAKTISYN BESLUIT DAT DIE BEHANDELING MOET HERVAT, MOET 'N NUWE DOSIS HEPATITIS B TE BEHANDEL. VOORGESKRYF WORD (SIEN "MEER SPESIALE SORG MET REYDIN").

WAARVOOR REYDIN GEBRUIK WORD:
REYDIN tablette word gebruik om volwassenes ouer as 18 jaar wie met menslike immuniteitsgebrekvirus-1 (MIV-1) geïnfekteer is, te behandel.

VOORDAT U REYDIN NEEM:
Moenie REYDIN neem nie:
- Indien u hipersensitief (allergies) is vir duloksetaat, lamivudien of tenofovir disoproksielfumaraat, of enige van die bestanddele van **REYDIN** (sien **"WAT REYDIN BEVAT").**
- Indien u nierversaking het.
- Indien u leweraandoening het.
- Indien u swanger is of u baba borsvoed.
- Indien u besluit om swanger te raak.
- Indien u 'n vrou in vrugbare jare is en nie effektiewe voorbeheoidmiddels gebruik om te voorkom dat u swanger raak nie.
- Indien u gegaandgaande hartmediksie vir onreëlmatige hartklop neem wat dofetilied en pilsilaniied bevat.
- Indien u metformien vir die behandeling van tipe 2-diabetes neem.
- Indien u chroniese maldigestie wat adefovir dipoksiel bevat vir hepatitis B-infeksie neem.
- Indien u ander anti-retrovirale medisyne wat didanosien bevat neem.
- Indien u jonger as 18 jaar is.

Neem spesiale sorg met REYDIN:
Sê dokter as:
- Indien u 'n uitslag ontwikkel, of enige van die algemene tekens van allergie toon (veluitslag met gepaardgaande koors, algemene gevoel van ongemaklikheid, oormatige transpirasie, gaan-siekte of gewigsverlies, sere, moeisteliggies, oogrofekse, gesigswelling, 'n ernstige lewerinfeksie of swelling van die vel).
- Indien u verandering in liggaamsvet het, aangesien verandelinge waargeneem is in sommige pasiënte wie **REYDIN** as deel van kombinasie-MIV-behandeling gebruik word nie. Hierdie veranderinge kan meer vir die boonste ruggedeelte by die nek (buffeltiekol), bors en romp insluit. Dit kan ook gebeur dat u vel van die arms, bene en gesig verlore gaan. Dit is ook bekend wat die oorsaak en langtermyneffekte van hierdie verskynsels is.
- Indien u enige simptome van infeksie toon teen vinnige MIV-infeksie (vinnige MIV-infeksie (VIGS) het swak immuunstelsels en is meer geneig om ernstige infeksies (opportunistiese infeksies) te ontwikkel). Wanneer hierdie mense begin met die behandeling, mag hulle aptekom dat ou verborge infeksies (soos tuberkulose) opvlam, wat tekens en simptome van inflammasie veroorsaak. Hierdie simptome sluit in gewoonlik die siekte wat jy ook al is warm en pynlik). Hierdie simptome word waarskynlik veroorsaak deur die liggaam se immuunstelsel wat sterker word, wat dit in staat stel om die liggame liggaam om hierdie infeksies te bevog.
- Indien u abnormale metabolisme processe het, soos verhoogde cholesterol, glukose of laktaat in die bloed, of weerstandig is teen insulien. U gesondheidsorgverskaffer mag gereeldie bloedtoetse uitvoer om normale metaboliese prosesse te bevestig.
- Indien u leweropdrehme het, insluitend hepatitis B-virus (HBV) infeksie.
- Indien u tekens van lewersiekte het.
- Indien u simptome soos naarheid, braking, buikpyn, nie-spesifieke algemene gevoel van ongemaklikheid, apfyteverlies, geelsiyntes, vinnige erof diep asemhaling, of sperswaarheid vertoon.
- Indien u vroulik of baie oorgewig (vetsugtig) is, of vir 'n lang tyd medisyne vir die behandeling van MIV gebruik het, aangesien daar dan 'n groter kans is dat u bloedsiekte soos kan ry (oplou van melsuur in die bloed) kan ontwikkel (sien **"MOONTLIKE NEWE-EFFEKTE"**).
- Indien u aan 'n niersiekte is.
- Indien u pyn in u bulk ervaar, aangesien dit 'n simptoom van pankreatitis kan wees (swelling van die pankreas) (sien **"MOONTLIKE NEWE-EFFEKTE"**).
- Indien u osteonekrose (siekte waarvan bloedvloeiing na beenweefsel verminder word, wat lei tot beenverlies en beenbreuke) ontwikkel. Die risiko kan hoër wees indien u:
  - Vir 'n langer tydperk met kombinasie-MIV-behandeling behandel is.
  - Ook middels gebruik wat bekend is om osteonekrose te veroorsaak, soos kortikosteroïede.
  - Ook alkoholiese drankmisbruik pleeg.
  - Baie oorgewig is.
  - Gewrigspyn, gewrigstyfheid, of moeilikheid om te beweeg ervaar. Indien dit die geval is, moet u dokter of apteker bewus wees van die moontlikheid dat osteonekrose ontwikkel.
- Indien u swaar spierprobleme het of spierpyn ervaar wat nie verdwyn nie. Dit kan soms voorkom as 'n minder algemene newe-effek van kombinasie-MIV-behandeling.
- Indien u 'n infeksie het en antibiotika gebruik. Indien u dit ervaar, moet u 'n dokter raadpleeg.
- Indien u 'n verminderde nierfunksie het, sal u dokter moontlik die dosis of die frekwensie waarmee u **REYDIN** neem, moet aanpas. Hy/sy sal bloedtoetse uitvoer om te sien hoe goed u nier werk.
- Indien u ouer as 65 jaar is, aangesien u dokter u nierfunksie moet kontroleer.

Kinders en jeugdiges:
Moenie **REYDIN** aan kinders onder die ouderdom van 18 jaar gee nie, aangesien daar nie genoeg inligting beskikbaar is oor die gebruik van **REYDIN** by kinders onder hierdie ouderdom nie.

Ander medisyne en REYDIN:
Sê aan u dokter of apteker as u enige ander medisyne neem of onlangs geneem het, insluitend voedingsaanvullings, kruie en medisyne wat sonder voorskrif gekoop is.
Sê veral aan u dokter as u enige van die volgende medisyne neem:
- Medisyne wat die beenkloorsentrases van mettormien (vir die behandeling van type 2-diabetes) verhoog wanneer dit terselfdertyd gebruik word.
- Ander medisyne wat dieselfde soort werking as didanosien het, soos ribavirien, vir die behandeling van virale infeksies, soos ribavirien, oftewel interferon.
- **REYDIN** kan die bloedvlakke van die volgende medisyne verhoog, vir die behandeling van onreëlmatige hartklop, verhoog – dofetilied en pilsilaniied.
- **REYDIN** kan die bloedkonsentrasie vlakke van sonsiosiniet, wat gebruik word vir die behandeling van tuberkulose, verhoog.
- Sekere teensuurmiddels wat byvoorbeeld magnesium, aluminium, yster of kalsium bevat, kan ook die vlakke van **REYDIN** verlaag.
- **REYDIN** moet 2 uur voor of 6 uur na sekere magnesium, kalsium, yster of aluminium bevat geneem word.
- **REYDIN** kan die afraak van satistatien, wat ook gebruik word vir die behandeling van MIV-infeksies, belemmer.
- Vermy die gebruik van **REYDIN** in kombinasie met hoë dosisse indometasien of tiroksien (gebruik vir die behandeling van bakteriële infeksies) indien u 'n nierteostaad of -siekte het.
- Die gebruik van **REYDIN** saam met sekere antivirale middels vir MIV-infeksies word nie aanbeveel nie. Medisyne wat tokisies vir die niere kan wees, byvoorbeeld antibiotika soos vankomisien, aminoglikosiede (gentamisien, amikasien, tobramisien, neomisien), pentamidien (ins. amfoterisien B), antivirale middels (bv. foskarnet, ganskikovir), antimikrobiese middels (bv. pentamidien).
- **REYDIN** verhoog die vlakke van atasanavir (wat ook gebruik word vir die behandeling van MIV-infeksie) en dit mag nodig wees om die dosis aan te pas.
- Fenobarbitoon, fenitoien, oksbarbasepien, karbamasepien en *Johanneskruid* (St. John's Wort) verminder die vlakke van **REYDIN**.
- **REYDIN** verhoog die vlakke van abakavir, wat gebruik word vir die behandeling van MIV en dit mag nodig wees om die dosis aan te pas.
- **REYDIN** word nie geaffekteer nie en beïnvloed nie die vlakke vaan die entristabien, lopinavir en ritonavir wat gebruik word in die behandeling van MIV, nie.
- **REYDIN** word nie geaffekteer nie en verander nie die vlakke van metadoon, wat gebruik word vir die behandeling van opioïedmisbruik, nie.
- Kombinasie medisyne vir die behandeling van MIV wat fosamprenavir en ritonavir, of darunavir en ritonavir bevat, verminder die vlakke van **REYDIN**.
- Medisyne wat gebruik word vir die behandeling van hepatitis B wat adefovir dipoksiel bevat, kan die bloedvlakke van **REYDIN** verhoog, veral indien u nierversaking het. Terwyl medisyne wat ribavirien bevat, wat gebruik word vir die behandeling van hepatitis B, nie geaffekteer word nie en nie die vlakke van **REYDIN** verander nie.
- Medisyne wat didanosien bevat. **REYDIN** mag die hoeveelheid didanosien, wat gebruik word vir die behandeling van MIV, in u bloed laat toeneem. Dit mag sodig wees dat u moukeuriger gemoniteer word indien **REYDIN** en didanosien saam neem. Dit mag ook nodig wees om die dosis van didanosien te verlaag.

HOE OM REYDIN TE NEEM:
Moenie medisyne wat vir u voorgeskryf is met enige ander persoon deel nie.
REYDIN-terapie moet gelmisier word deur 'n professionele gesondheidsorgwerker wat ervaar is in die bestuur van MIV-infeksies.
Neem REYDIN altyd presies soos wat u dokter vir u voorgeskryf het. U moet met u dokter of apteker bevestig indien u onseker is.
Die gewone dosis **REYDIN** is een tablet moddelks gewenen, een keer daagliks, met of sonder kos. **REYDIN** kan slegs deur volwassenes ouer as 18 jaar gebruik word.
U professionele gesondheidsorgwerker sal u vrlig hoe lank u behandeling met **REYDIN** sal duur. Moenie die behandeling vroeg stop nie, aangesien dit u toestand kan vererger en u liggaam weerstand teen die medisyne kan maak.
Indien u onder die indruk verkeer dat die effek van **REYDIN** te sterk of te swak is, vertel u professionele gesondheidswerker of apteker.
Indien u medisyne vir tuberkulose neem wat rifampisien bevat, raadpleeg asseblief u professionele gesondheidswerker (sien **"Neem nie ander medisyne saam met REYDIN"**).

Indien u vergeet om REYDIN te neem:
Moenie 'n dubbele dosis neem om te vergoed vir vergete individuele dosisse nie.

MOONTLIKE NEWE-EFFEKTE:
REYDIN kan newe-effekte hê.
Die alle newe-effekte wat vir REYDIN gemeld is, word in MIV-pasiënte wat met die kombinasie-MIV-behandeling gebruik word, insluitend die wat gemeld is in kombinasie met ander antiretrovirale middels (sien "HOE REYDIN WERK").
Indien u enige van die volgende newe-effekte ervaar, moet u ophou om REYDIN te neem en u professionele gesondheidsorgwerker terstondeg inlig: 'n ernstige allergiese reaksie wat **REYDIN** gehad het. U mag dringende mediese sorg of hospitaalopname nodig hê.
- Hipersensitiwiteitsreaksies:
  - Bronchospasme (skielike sametrekking van die spiere in die wande van die longe).
  - Vinnige of onreëlmatige asemhaling.
  - Pufferigheid of swelling onder die gesig.
  - Kortasemheid.
  - Skielike daling in bloeddruk.
- Swelling (inflammasie) van die lewer (hepatitis), wat die volgende simptome mag insluit:
  - Vermoeidheid.
  - Naarheid en braking.
  - Maagpyn of ongemak, veral in die ongewing van u lewer aan die regterkant, agter u onderste ribbe.
  - Kleikleurige stoelgange.
  - Apfyteverlies.
  - Geelsiyntes.
- Verspreide van die vel en oë, wat ook geelsug genoem word.

Hierdie is almal beste ernstige newe-effekte. U mag dringende medisse sorg of hospitaalopname nodig hê.

FARMAKOLOGIESE WERKING:
Farmakodinamiese eienskappe:
Duloksetaat:
Duloksetaat inhiber MIV-integrase deur aan die aktiewe setels van die integrase te bind en die stringondraig-stap van retrovirale deoksiribonukleïensuur (DNA) integrase te blokkeer, wat verhoed dat die virale genoom in die gasheersel se DNA geïntegreer. In vitro dissosieer duloksetaat stadig vanaf die aktiewe setel van die wilde tipe integrase-DNA-kompleks ($t_{1/2}$ 71 uur).

Weerstandigheid in vitro:
Weerstandigheid teen duloksetaat is MIV-1 Viruse wat hoogs weegsmiddig is teen duloteqravir is nie tydens MIV-1 passasie waargeneem nie. Tydens wilde tipe MIV-1 passasie in die teenwoordigheid van duloteqravir, is die integrase substitusies S153Y en t 4,1-voudige verandering (FC's) vir stam IIIB, 3,1-voudige FC vir G119E en FC's 2,2 vir stam NL432, waargeneem. Addisioneel passasie van wilde tipe subtipe B, C en A/G viruse in die teenwoordigheid van duloteqravir, het vir R263K, G118R en S153T geselekteer.

Anti-MIV aktiwiteit teen weerstandige stamme: Omgekeerde transkriptase inhibeerder (RTI)- en protease inhibeerder (PI)-weerstandige stamme. Duloteqravir het relatiewe laagvlak-weerstandigheid teen nukleosied RTI (NRTI)-weerstandige en PI-weerstandige MIV-1 mutante klone (1 drievoudig en 1 sesvoudig) vertoon in vergelyking met die wilde tipe stam.

Integrase inhibeerder-weerstandige MIV-1 stamme: Duloteqravir het anti-MIV aktiwiteit (valtaqandin) in laag wees die beperkte metaboliese en plasmaproteïenbinding en hoë volledige weer-aktiwiteit teen T66Ikk, E92Q/T, en N155H.

'n Interaksie met trimetroprim, 'n bestanddeel van ko-trimoksasool, veroorsaak 'n 40 % toename in bevinding in vivo in kliniese blootstelling teen tetrapeptiese dosisse. Dit vereis nie 'n aanpassing in dosering nie, tensy die pasiënt ook renale inkorting het. Die toedening van kotrimoksasool met die 2 bloksubstraat kombinasie in pediatriese pasiënte en verminder met subfonsies en bereik vollwaste waargeneem nie. Daar is beperkte data wat dui dat stimulasie die sentrale senuweestelsel penetreer en die serebrospinale vog (SSV) bereik. Die gemiddelde verhouding tot SSV / serum konsentrasies waargeneem 2 – 4 uur na orale toediening is opgewoer:0,12. Die volle mate van penetrasie of die verband wat dit met kliniese effekhetsel het, is onbekend.

Spesiale bevolkings:
Farmakokinetika in kinders:
Die effek van duloksetaat op serum kreatinienopruiming (CrCl), glomerulêre filtrasietempo (GFR) met ichieksol as die peiler en effektiewe renale plasmastroom (ERPF) met para-aminohippuraat is geëvalueer in 'n studie met 25 pasiënte met 2 tot 17 jaar oud met gestremde serum kreatinienopruiming (CrCl) is binne die eerste week van behandeling met duloksetaat waargeneem. Duloksetaat het geen beduidende verandering op glomerulêre filtrasietempo (GFR) of die effektiewe renale plasmavloei (ERPF) nie. In vitro studies dui daarop dat duloksetaat die vaging in menslike nierepiteelselle (MDCK) met 'n IC50 van 2,3 mM inhibeer. Die klinieke betekenis van die bestaan van die beteel kodotoltaform (3,0 % van die totale dosis). Renale eliminasie van onveranderde geneesmiddel was laag (minder as 1 % van die dosis).

Eliminasie:
Duloteqravir het 'n terminale halfleeftyd van ~14 uur en 'n oënskynlike orale opruiming (CL/F) van 1,0 L per uur gebaseer op populasie farmakokinetiese analise.

Spesiale populasies:
Adolessente:
Die farmakokinetika van duloteqravir by 10 antiretrovirale behandeling-ervare MIV-1 geïnfekteerde adolessente (12 tot 18 jaar oud) het getoon dat duloteqravir 50 mg eenmaal daaglikse dosering tot 'n duloteqravir bloostelling bet wat vergelykbaar is met dit wat waargeneem is by volwassenes wie duloteqravir 50 mg eenmaal daagliks ontvang het.

Adolessent farmakokinetiese parameters:

Ouderdom / gewig	Duloteqravir dosis	Geometriese gemiddeld van beraminga van duloteqravir farmakokinetiese parameters (CV %)		
		$AOK_{\tau,ss}$ $\mu g.hr/mL$	$C_{max,ss}$ $\mu g/mL$	C_{12} $\mu g/mL$
12 tot < 18 jaar ≥ 40 kg*	50 mg een keer daagliks*	46 (43)	3,49 (38)	0,90 (59)

*Een persoon wie 37 kg weeg het 35 mg een keer per dag ontvang.

Bejaardes:
Populasie farmakokinetiese analise van duloteqravir data met van MIV-1 geïnfekteerde volwassenes het getoon dat geen kliniese relevante effek van ouderdom op duloteqravir blootstelling is nie. Farmakokinetiese data vir duloteqravir in proefpersone > 65-jarige ouderdom is beperk.

Renale inkorting:
Renale opruiming van die onveranderde medisyne is 'n mindere weg van eliminasie vir duloteqravir. 'n Studie van die farmakokinetika van duloteqravir is uitgevoer in proefpersone met verskillende graadse van opruimingstempo's van verskillende graadse van renale insuffisiensie. Vir 'n persoon met ergte renale inkorting (CLcr < 30 ml/min) en ooreenstemmende geneste persone waargenieem nie. AOK, C_{max} en C_{12} van duloteqravir is met 40 %, 23 % en 43 % onderskeidelik verlaag, in vergelyking met oorenstemmende geneste persone waargenieem nie. Hierdie verskille is tussen persone met ergte renale inkorting en gesonde persone. Geen dosisaanpassing is nodig vir pasiënte met gerinige tot matige hepatiese inkorting nie. Die effek van ergte hepatiese inkorting op die farmakokinetika van duloteqravir is nie bestudeer nie.

Polimorfisme in metabolisering ensieme:
Daar is geen bewyse dat algemene polimorfismes in metabolisering ensieme die farmakokinetika van duloteqravir tot 'n kliniks bedeutende mate verander nie. 'n Het-analise van bloostelingsparameters versoek geen kliniese studies in gesonde proefpersone gedruk het, het bewys met UGT1A1 (n = 7) genotipes, wat swak duloteqravir metabolisme dateer, in 32 % meer duloteqravir bloostelling en 46 % hoër AOK gevolgtrek met persone met genotipes wat geassosieer word met normale metabolism via UGT1A1 (n = 41). Polimorfismes in CYP3A4, CYP3A5 en SLC22A2 het ongeveer 'n laer C_{max} en AOK van duloteqravir as 0,32 tot 0,12 ug/mL en 0,32 tot 1,37 µg/mL na veelvoudige dosisse van tenofovir disoproksiel 300 mg een keer daagliks met voedsel, wanneer die maatlyd inhoud nie beïnvloed nie.

Gesamentlike inkrake met hepatitis B of C:
Populasie farmakokinetiese analise toon dat gesamentlike inkrake met hepatitis C-virus geen kliniese relevante effek op die bloostelling aan duloteqravir het nie. Daar is beperkte data vir pasiënte met hepatitis B gesamentlike infeksie.

Effek van voedsel op orale absorpsie:
Toedening van tenofovir disoproksielfumaraat met vaatlyd (~700 tot 1000 kcal, bevattende 40 % tot 50 % vet) verhoog die orale biobeskikbaarheid; met 'n toename in tenofovir $AOK_{0-\infty}$ van ongeveer 40 % en 'n toename in C_{max} van ongeveer 14 %. Vergelekke met toedening onder vastende toestande, het toedening van tenofovir met 'n ligte maaltyd egter nie 'n beduidende effek op die farmakokinetika van tenofovir nie. Voedsel veroorsaak ook 'n vertraging in uur C_{max} en AOK van tenofovir is 0,13 o 0,12 ug/mL en 0,32 tot 1,37 µg/mL na veelvoudige dosisse van tenofovir disoproksiel 300 mg een keer daagliks met voedsel, wanneer die maatlyd inhoud nie beïnvloed nie.

Antivirale aktiwiteit:
Die *in vitro* antivirale aktiwiteit van tenofovir teen laboratorium- en kliniese isolate van HIV-1 is gessessieer in limfoblastoïede selline, primêre monosiet / makrofaagkultuure en limfoïede bloed limfosiete. Die IC_{50} (50 % inhibisie konsentrasie) waardes vir tenofovir was in die reikwydte van 0,04 µM – 8,5 µM. In medisyne kombinasiestudies van tenofovir met nukleosied omgekeerde transkriptase inhibeerders (abakavir, didanosien, emtrisitabien, lamivudien, stavudien, zidovudien) of proteïase inhibeerders (atasanavir, indinavir, nelfinavir, ritonavir, sakinavir), is additiewe tot sinergistiese effekte waargeneem. Tenofovir het antivirale aktiwiteit teen MIV-1 stamme met 'n verskeidenheid van IC_{50}-waardes van 0,5 µM tot 2,2 µM). Die IC_{50}-waardes van tenofovir teen MIV-2 het gewissel van 1,6 µM tot 4,9 µM.

Farmakokinetiese eienskappe:
Duloksetaat:
Duloksetaat farmakokinetika is soortgelyk tussen gesonde en MIV-geïnfekteerde proefpersone. Die PK verandelikheid van duloksetaat is laag tot matig. Duloksetaat $t_{1/2}$ is ongeveer 12 uur, duloksetaat CL/F is ~ 50 L/uur, en C_{max} en AOC $_{0-24}$ uur studies gedurende van -20 tot 40 % en C, van 30 tot 56 %. Die tussen-proefpersoon PK verandelikheid van duloteqravir was hoër in MIV-geïnfekteerde proefpersone as gesonde proefpersone. Binne-proefpersoon verandelikheid (CV%e %) is laer as tussen-proefpersoon verandelikheid.

Absorpsie:
Na orale toedening van duloteqravir, is piek plasmakonsentrasies 2 tot 3 uur na die doering waargenieem. Met eenmaal daagliikse dosering word tenofovir blootstelling verkry wat ongeveer 5 dae bereik met gemiddelde akkumulasie verhoudings vir AOK $_{0-\infty}$ en C_{max} wat wissel van 1,2 tot 1,5.

Duloteqravir plasmakonsentrasies het op 'n minder as dosis-proporsionele wyse bo 50 mg toegeneem. Duloteqravir is 'n Pgp substraat in vitro. Die duloteqravir absolute orale me vergelyke is nie bepaal nie.

Duloteqravir mag met of sonder voedsel toegedien word. Voedsel het die mate van absorpsie verhoog en die tempo van absorpsie van duloteqravir verlaag. Met voedsel was die duloteqravir C_{max} ongeveer 1,5 keer hoër, en die AOK $_{0-\infty}$ was ongeveer 2,5 keer hoër as die duloteqravir $AOK_{0-\infty}$ met 33 %, 41 % en 66 %, verlaag C_{max} met 46 %, 52 % en 67 % en verlang T_{max} tot 3, 4, en 5 uur vanaf 2 uur onder vastende toestande, onderskeidelik. Hierdie verskille in nie klinies bevalidend nie.

Verspreiding:
Duloteqravir is hoogs gebonde (groter as of gelyk aan 98,9 %) aan menslike plasmaproteïene gebeseer op *in vivo* data en binding is onafhanklik van konsentrasies oor die reikwydte wat bereik word met MIV voorkom of tuberkulose, wat verder ondersteun word deur evaluering en behandeling mag noodsaak. Kontak is duloteqravir ommoddelik indien u die enige van die volgende, maar nie beperk tot die volgende effekte, ervaar: koors, hoes, moeisteliggies, kortasemheid, sere keel, dowwe visie, pynlike sluk, swakheid en gevoelloosheid in die bene, nagsweet, gewigsverlies, geswelde limfkliere en diarree.

Die volgende newe-effekte is dikwels gemeld. Kontak u professionele gesondheidsorgwerker so gou moontlik indien u enige van die volgende opmerk:
- Slaaploosheid, hoofpyne, duiseligheid, abnormale drome.
- Diarree, naarheid, braking, bobuikpyn, buikpyn, buikongemak, swelling van die buik, kramp, winderigheid, verlies aan appetyt, slegte spysvertering.
- Veluitslag, jeuk, huiduitslag.
- Moegheid, gevoel van ongemak, koors, gebrek aan energie.
- Styging in vlakke van leweremsieme (ALT en AST) in die bloed, simptome sluit moegheid in.
- Spiersteurnings, pynlike gewrigte en spiere.
- Skade aan of afsterwing van die beenweefsel wat sensasie, beweging, kliet- of ongemaklose, of ander aspekte van gesondheid kan benadeel, afhangende van die tipe senuwee wat geaffekteer is (perifere neuropatie).
- Ander newe-effekte opmerk wat nie in hierdie inligtingstuk gelys word nie, lig asseblief u professionele gesondheidswerker in.

BERGING EN WEGGOENING VAN REYDIN:
Berg teen of benede 30 °C.
Hou die hoer dig gesluite.
Berg in die oorspronklike houer tot benodig vir gebruik.
Moenie in die badkamer stoor nie.
BERG ALLE MEDISYNE BUITE BEREIK EN SIG VAN KINDERS.
Gebruik nie **REYDIN** na die vervaldatum wat op die houer gedruk is nie.
Moenie ongebruikte medisyne in dreine of rioolstelsels (bv. toilette) weggooi nie.

AANBIEDING VAN REYDIN:
Hoeveelheid per verpakking:
Hours van 30: **REYDIN** word verskaf in 'n 85 cc wit HDPE bottel met 30 mm wit nie-kinderbestande deksel, wat 30 tablette en twee silikapleksakkies van 2 g elk bevat, met of sonder 'n buitenste kartonhouer.
Hours van 90: **REYDIN** word verskaf in 'n 85 cc wit HDPE bottel met 38 mm wit nie-kinderbestande deksel, wat 90 tablette en twee silikapleksakkies van 2 g elk bevat, verpak in 'n buitenste kartonhouer.

IDENTIFISAVE VAN REYDIN:
Blou, kapsulevormige, bikonvekse filmbedekte tablet, met 'C' aan die een kant ingegrveer en glad aan die ander kant.

REGISTRASIENOMMER:
52/20.2.8/0451.460

NAAM EN ADRES VAN DIE REGISTRASIEHOUER:
CIPLA MEDPRO (EDMS) BPK
Gebou 9, Parc du Cap,
Mispelstraat, Bellville,
7530, RSA

PUBLIKASIEDATUM:
31 Augustus 2018

Cipla

SKEDULERINGSTATUS: S4

EIENDOMSNAAM (EN DOSEERVORM):

REYDIN (Filmbedekte tablette)

SAMESTELLING:
Elke **REYDIN** filmbedekte tablet bevat
Duloksetaat 50 mg (as duloksetaat natrium).
Lamivudien 300 mg
Tenofovir disoproksiel 300 mg (gelykstaande aan tenofovir disoproksielfumaraat).

Onaktiewe bestanddele: natriumkroskarmellose, hidroksipropiel metielselulose, magnesiumstearaat, mannitol, mikrokristalliese sellulose, opadry blou (wat polivinielalkohol, talk, titaandioksied, indigokarmyn, glisieroleters van vetsure, natriumlouriesulfaat en briljante blou aluminumlak bevat), povidoon, natriumstyrielglikolaat.
Bevat mannitol 145 mg (suiker).

WAARSKUWING:
GORMATIGE SUUR IN DIE MAAGINHOUD AS GEVOLG VAN MEDISYNE EN ERNSTIGE VERGIFTE, VETTIGE LEWER, INSLUITEND NOODLOTTIGE GEVALLE, IS GEMELD MET DIE GEBRUIK VAN NUKLEOSIED ANALOË (MEDISYNE WAT GEBRUIK WORD VIR DIE BEHANDELING VAN MIV) ALLEEN OF IN KOMBINASIE MET ANDER ANTIRETROVIRALE MIDDELS (SIEN "MEER SPESIALE SORG MET REYDIN"). REYDIN IS NIE AANGEDUI VIR BEHANDELING VAN CHRONIESE HEPATITIS B-VIRUS (HBV) INFEKSIE NIE. DIE VEILIGHEID EN EFFEKTIWITEIT VAN REYDIN IS NIE BEPAAL IN PASIËNTE WIE TERSELFDERTYD MET HBV EN MIV GEÏNFEKTEER IS EN OPGEHOU HET OM KOMBINASIETABLET TE NEEM. INDIEN LEWERFUNKSIE MOET NOUKEURIG GEMONITOR WORD DEUR 'N GESONDHEIDSORGPROFESSIONELE PRAKTISYN VIR TEN MINSTE 'N PAAR MAANDE IN PASIËNTE WIE MET BEIDE HBV EN MIV GEÏNFEKTEER IS EN WIE OPGEHOU HET OM DIE KOMBINASIETABLET TE NEEM. INDIEN 'N GESONDHEIDSORGPROFESSIONELE PRAKTISYN BESLUIT DAT DIE BEHANDELING MOET HERVAT, MOET 'N NUWE DOSIS HEPATITIS B TE BEHANDEL VOORGESKRYF WORD (SIEN "MEER SPESIALE SORG MET REYDIN").

WAARVOOR REYDIN GEBRUIK WORD:
REYDIN tablette word gebruik om volwassenes ouer as 18 jaar wie met menslike immuniteitsgebrekvirus-1 (MIV-1) geïnfekteer is, te behandel.

VOORDAT U REYDIN NEEM:
Moenie REYDIN neem nie:
- Indien u hipersensitief (allergies) is vir duloksetaat, lamivudien of tenofovir disoproksielfumaraat, of enige van die bestanddele van **REYDIN** (sien **"WAT REYDIN BEVAT").**
- Indien u nierversaking het.
- Indien u leweraandoening het.
- Indien u swanger is of u baba borsvoed.
- Indien u besluit om swanger te raak.
- Indien u 'n vrou in vrugbare jare is en nie effektiewe voorbeheoidmiddels gebruik om te voorkom dat u swanger raak nie.
- Indien u gegaandgaande hartmediksie vir onreëlmatige hartklop neem wat dofetilied en pilsilaniied bevat.
- Indien u metformien vir die behandeling van tipe 2-diabetes neem.
- Indien u chroniese maldigestie wat adefovir dipoksiel bevat vir hepatitis B-infeksie neem.
- Indien u ander anti-retrovirale middels wat didanosien bevat neem.
- Indien u jonger as 18 jaar is.

Neem spesiale sorg met REYDIN:
Sê dokter as:
- Indien u 'n uitslag ontwikkel, of enige van die algemene tekens van allergie toon (veluitslag met gepaardgaande koors, algemene gevoel van ongemaklikheid, oormatige transpirasie, gaan-siekte of gewigsverlies, sere, moeisteliggies, oogrofekse, gesigswelling, 'n ernstige lewerinfeksie of swelling van die vel).
- Indien u verandering in liggaamsvet het, aangesien veranderinge waargeneem is in sommige pasiënte wie **REYDIN** as deel van kombinasie-MIV-behandeling gebruik word nie. Hierdie veranderinge kan meer vir die boonste ruggedeelte by die nek (buffeltiekol), bors en romp insluit. Dit kan ook gebeur dat u vel van die arms, bene en gesig verlore gaan. Dit is ook bekend wat die oorsaak en langtermyneffekte van hierdie verskynsels is.
- Indien u enige simptome van infeksie toon teen vinnige MIV-infeksie (vinnige MIV-infeksie (VIGS) het swak immuunstelsels en is meer geneig om ernstige infeksies (opportunistiese infeksies) te ontwikkel). Wanneer hierdie mense begin met die behandeling, mag hulle aptekom dat ou verborge infeksies (soos tuberkulose) opvlam, wat tekens en simptome van inflammasie veroorsaak. Hierdie simptome sluit in gewoonlik die siekte wat jy ook al is warm en pynlik). Hierdie simptome word waarskynlik veroorsaak deur die liggaam se immuunstelsel wat sterker word, wat dit in staat stel om die liggame liggaam om hierdie infeksies te bevog.
- Indien u abnormale metabolisme processe het, soos verhoogde cholesterol, glukose of laktaat in die bloed, of weerstandig is teen insulien. U gesondheidsorgverskaffer mag gereeldie bloedtoetse uitvoer om normale metaboliese prosesse te bevestig.
- Indien u leweropdrehme het, insluitend hepatitis B-virus (HBV) infeksie.
- Indien u tekens van lewersiekte het.
- Indien u simptome soos naarheid, braking, buikpyn, nie-spesifieke algemene gevoel van ongemaklikheid, apfyteverlies, geelsiyntes, vinnige erof diep asemhaling, of sperswaarheid vertoon.
- Indien u vroulik of baie oorgewig (vetsugtig) is, of vir 'n lang tyd medisyne vir die behandeling van MIV gebruik het, aangesien daar dan 'n groter kans is dat u bloedsiekte soos kan ry (oplou van melsuur in die bloed) kan ontwikkel (sien **"MOONTLIKE NEWE-EFFEKTE"**).
- Indien u aan 'n niersiekte is.
- Indien u pyn in u bulk ervaar, aangesien dit 'n simptoom van pankreatitis kan wees (swelling van die pankreas) (sien **"MOONTLIKE NEWE-EFFEKTE"**).
- Indien u osteonekrose (siekte waarvan bloedvloeiing na beenweefsel verminder word, wat lei tot beenverlies en beenbreuke) ontwikkel. Die risiko kan hoër wees indien u:
  - Vir 'n langer tydperk met kombinasie-MIV-behandeling behandel is.
  - Ook middels gebruik wat bekend is om osteonekrose te veroorsaak, soos kortikosteroïede.
  - Ook alkoholiese drankmisbruik pleeg.
  - Baie oorgewig is.
  - Gewrigspyn, gewrigstyfheid, of moeilikheid om te beweeg ervaar. Indien dit die geval is, moet u dokter of apteker bewus wees van die moontlikheid dat osteonekrose ontwikkel.
- Indien u swaar spierprobleme het of spierpyn ervaar wat nie verdwyn nie.